

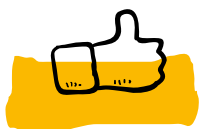
Srečni bomo, če... Bomo imeli pogum za podelitev!

“Blagor ubogim v duhu,
kajti njihovo je nebeško
kraljestvo” (Mt 5,3)

Cilj

Vzbuditi materialno in duhovno skupnost dobrin
in dobrin talentov na lokalni in svetovni ravni.

Kako je šlo?

Na začetku je faza sprejemanja, v kateri
je pomembno pustiti prostor za pogovor
in sporočanje tega, kar je vsak živel, narejenih
izkušenj in težav. Sprejeti pomeni, da začutijo
dobrodošlico in se vsak dobro počuti: ustvarjalnost
nam bo pomagala najti najbolj primerne oblike.
Lahko tudi spomnimo na cilje, ki smo si jih zastavili
na zadnjem srečanju: »Kako je šlo?«

Uvodna aktivnost

Igra sodelovanja in reševanja problemov “ARRAFFA”

ČAS: 30 min / 1 ura

GRADIVO: soba z veliko mizo, dovolj sponk, gumbov, testenin
ali fižolov, plakat s pravili igre.

POTEK: Največ 10 igralcev pride za mizo in preostali se posta-
vijo za njihove hrbte kot opazovalci. Na mizi je na razpolago
22 sponk, ki pomenijo vsebino igre. Preberejo pravila igre,
v katerih je razloženo, da bodo ob znaku za začetek vzeli
sponke. Tiste, ki ostanejo na mizi, se podvojijo. Zmaga tisti,
ki uspe zbrati 24 sponk. Igra se večkrat ponovi, dokler mladi
ne bodo razumeli, da se lahko postopno vsi obogatijo.

NASVET: Igro je treba ponoviti večkrat, da bi lahko prišli do
sklepa, da je dovolj umiriti žejo po tem, da zgrabijo sponke
in da omogočijo, da bi vsi “zmagali”. To igro je treba spremeniti
z razmišljanji in opogumljanjem, da bi sami otroci spoznali
bistvo igre.

PO IGRI: Na koncu igre se začne pogovor, s katerim poglobijo
neenakost naravnih in drugih bogastev na svetu, govorijo o
soodvisnosti in interkulturi. Uspeti bi bilo treba priti do misli,
da je treba premagati egocentrizem/zagledanost narodov
vase in se odpreti podelitvi.

Iz “Igrana ekonomija”, M. Morozzi, A. Valer, ed EMI 2001

Živimo tako

Živeta kultura dajanja lahko spremeni življenje celotnih krajev. Tako se je zgodilo v Esmeraldasu v deželi Ekvador. Tam je revežev skoraj 80% populacije. Hiše so iz trsja, ni pitne vode in ne šole. Nezaposlenost se veča in z njo alkoholizem. Veliko otrok naše starosti je brez prihodnosti in zai-dejo na kriva pota.

Ko smo spoznali nekaj otrok iz te regije, smo jih obiskali. Postali smo prijatelji in to se nadaljuje, čeprav je bilo za nas zelo težko, ko smo videli, kako živijo.

Zahvaljujoč štipendijam, ki so sad sodelovanja s številnimi Otroki za edinstvo iz sveta, so lahko nekateri šli v šolo.

Ko smo videli, kakšne so higijenske razmere, smo pripravili 'dan zdravja': en zdravnik je zastonj pregledal ljudi, nekaj lekarn nam je podarilo zdravila. Naslednji mesec se je zdravnica vrnila s tremi sodelavci.

Zdaj v Esmeraldasu projekt zajema veliko mam, ki hočejo dati na razpolago čas in izkušnje in so začele s krojaško delavnico.

(Ekvador)

Meni se je
zgodilo...

V globino

Pustiti več prostora bogu

Chiara Lubich,
Rocca di papa,
20. junija 1975,
kongres gen 3,
Blagri

Svet pravi, da so blaženi bogati in Jezus pravi, da so blaženi reveži, ne pa bogataši, pravi celo: A gorje vam bogataši, kajti vso tolažbo že imate! Res je: če ima nek otrok žepe polne denarja, misli nenehno na to, kaj si bo kupil, kako dobiti še več od svojih sošolcev in hoče, da ga vsi občudujejo. Ošabnost raste in njegovo srce je vedno manj občutljivo za božji glas in skoraj nujno postane, da se mu bo zgodilo kot bogatemu mladeniču iz evangelija. Čeprav ga je Jezus poklical, ne uspe hoditi za njim, ker je preveč navezan na svoje bogastvo.

Kdor pa je reven, se ne vara, da je samozadosten. Ker je pogosto v potrebi, je njegovo upanje v Bogu, prepusti se njemu in počasi počasi opaža, da dobi tisto, kar prosi, a začenja tudi čutiti božjo bližino. Še več: Bog postane njegov

vsemogočni prijatelj, s katerim sedaj že dela vsako stvar in ne čuti več, da je revež, temveč bogat in varen.

Mnogi kristjani - na primer svetniki in danes tudi mnogi gen - so razumeli, da za to, da bi posedovali Boga, revščina, ki jo sprejmejo z ljubeznijo, ni nesreča, temveč da se splača postati ubogi, to je: nenavezani na preveč ugodnosti in bogastev, ki tako zelo napolnijo srce, da ne pustijo več prostora za Boga.

Mladi Frančišek iz Assisija je bil eden od takih. Ko je dobro razumel, da mu očetovo bogastvo, požrtije, v katerih je zapravljajal denar

s prijatelji, preprečujejo posedovanje prave sreče, je dal revežem vse, kar je imel, da bi živel ubogo in svobodno kot ptica na veji. Bog je postal njegovo bogastvo in prepolino veselja je njegovo srce vzklikalo: »Moj Bog, moje vse!« In nikdar ne bi zamenjal svojega uboštva z bogastvi vladarjev.

Ali se ne dogaja tudi namgen, da doživljamo veselje prav takrat, ko damo v skupnost naše stvari? Tako med nami ni več nikogar, ki bi mu manjkalo najnujnejše. Vsi imamo tisto, kar potrebujemo, in nebeško kraljestvo je med nami. 💎

*Opomba: na spletni strani
<http://assistentigen3.focolare.org>
je na razpolago tudi video posnetek*

Vse skupno

*Chiara Lubich,
Rocca di Papa, 25. junija 1968,
Mavrična revolucija*

Rada bi dosegla, da bi mi gen, da bi vi gen, da bi mi kristjani dvajsetega stoletja udejanjili Jezusov ideal, pristen, res pristen ideal prvih kristjanov.

Čeprav ste majhne, upam, da ste slišale, da so prvi kristjani dajali vse v skupnost. Res je, da je bilo tedaj razumljivo, da ni bilo obvezno; kaj so storili kristjani, kaj delamo mi danes? Mislimo samo na to, da ni bilo

obvezno, ne pomislimo pa toliko, da so dajali prvi kristjani vse v skupnost.

Kaj morajo storiti gen?

Ne smejo gledati na tisto, kar Bog dopušča, ampak na tisto, kar si Bog želi, kar hoče. Kaj hočemo storiti, ko nas spodbuja ljubezen v nas? V skupnost hočemo dati vse, kar imamo.

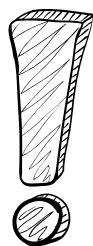
Seveda to ni obvezno, če kaka gen ne čuti tega, je ne smemo obstojati, lahko tudi tega ne stori, to ni pravilo, pravilo je dajati vse v skupnost; če kdo tega ne stori, v redu, lahko ne stori, a mi hočemo dati v skupnost.

Razumete: če se bo to zgodilo med 35 in 35.000 gen, bo to revolucija! Kdo pa je kdaj videl kaj takega, saj imajo vsi otroci denar za svoje knjige, slikanice, sladolede in obleko, za igrače; kdo

misli na to, da bi dajal v skupnost in morda v malem – ker imamo malo denarja, saj ste zelo mladi – ustvarili Božji kapital, ki bi ga dali na razpolago tistim, ki ga nimajo, kakor so to delali prvi kristjani? K temu se hočemo vrniti: k prvim kristjanom v Jeruzalemu.

Prva generacija, generacija moje starosti nima, verjemite mi, moči, a vaša generacija je poklicana k bolj pristnemu, čistejšemu idealu. 💡

**Srečni bomo, če...
bomo imeli pogum za podelitev!**

Poskusili bomo!

1. Bodimo stalni v življenju skupnosti dobrin z drugimi gen3. To naj bo način, kako med seboj živimo kulturo dajanja. Potem se skupaj odločimo, kaj je potrebno in kaj ne. Odvečno dajmo tistemu, ki je v potrebi, pomislimo tudi na drugega gen 3 v svetu. Skupnost dobrin lahko pomeni denar, naše stvari, a tudi talente in ... naš čas ali tudi potrebe, nuje.
2. Lahko tudi napišemo kakšno misel ali izkušnje iz kulture dajanja. Skupaj preberite besedila in izberite najbolj zanimiva, iz katerih naredite en sam članek in ga pošljite uredništvu revije Teens – elektronska pošta: teens@cittanuova.it (časopis pišejo otroci za otroke) ali svetovnemu centru gen 3: gen3m@focolare.org in centrogen3f@focolare.org.
3. Natisnite prospekt o kulturi dajanja, ki ga lahko odnesete s seboj na koncu srečanja: pomagal nam bo, da ne izgubimo izpred oči naš življenjski slog, ki temelji na občestvu.

Na kakšni točki smo?

Da bi dosegli kak cilj, je treba vaditi vsak dan in si zapisovati pozitivne spremembe in težave. To nam bo do naslednjega srečanja pomagalo, ko bomo imeli čas za izmenjavo izkušenj.

Smo se dogovorili za datum, da bi skupaj kot skupina preverili, kaj lahko damo v skupnost?

Težave na poti

Smo znali razširiti tudi na druge mlade in na skupnost izkušnjo skupnosti dobrin?

Doseženi rezultati

Za asistente

Vrednotenje po srečanju

- So predlagane aktivnosti povečale zanimanje mladih za ta blagor?
- Je od gen 3 prišla potreba po posebnem okolju, kjer je težko uresničevati pravičnost?
- Kako so se obvezali, da bi to živeli? Treba jih je spremljati in podpirati do naslednjega srečanja v tej njihovi odločitvi.
- Je zame ta tema končana ali menim, da manjka še kaj, s čimer bi se pogovorili na naslednjem srečanju?
- So se pojavile težave? Kaj je koristno upoštevati, da bi bilo drugič bolje?